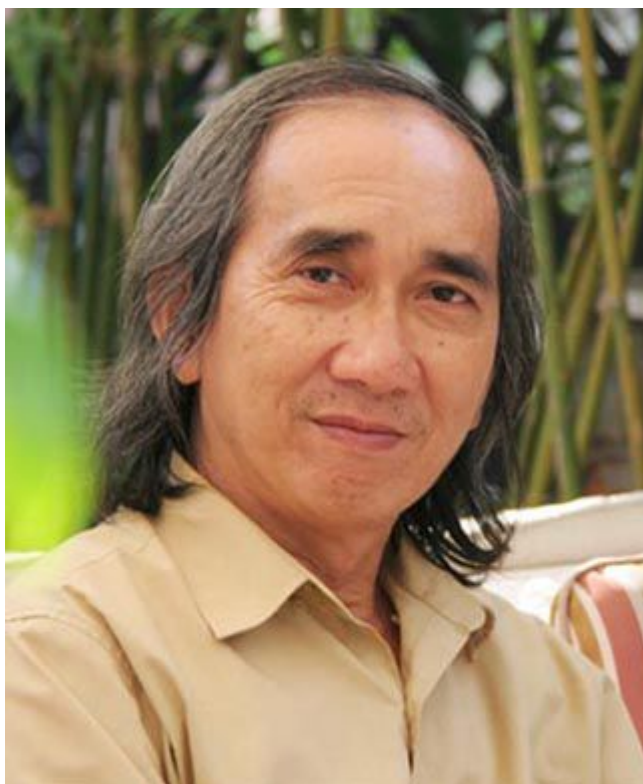

Nhật Chiêu & Thơ tượng quê

(Từ quẻ thứ nhất đến quẻ thứ tám)

Nhật Chiêu

I.

1. mưa và đất

quẻ **tĩ** (kết giao)

mưa	đến	đây	mưa	đến	đây
và	mưa	mang	theo	điều	hát
mưa	còn	bay	đất	còn	ngây
ai	như	dại	ai	như	say
ngực	nàng	mộng	môi	mưa	đầy
nàng	một	cõi	mưa	nghìn	tay

2. lửa và trời

quẻ đại **hữu** (bội thu)

bên trời có một vùng hồng
và trong em một ánh lửa
có gì rực rỡ hơn không
bầu trời đầy xanh dào dạt
có gì xanh hơn đôi mắt
bốn mùa tỏa ánh tình xanh

3. sấm rền trong đất

quẻ **phục** (quay về)

đưa	bóng	mình	đến	chân	trời
đưa	bóng	mình	lên	đỉnh	núi
đưa	bóng	mình	ra	xa	khơi
rồi	một	ngày	quay	bước	lại
đưa	chiếc	bóng	về	tin	khôi
cười	vang	trong	cuộc	quy	hồi

4. hồ và núi

quẻ hào (giao cảm)

hôn ngón ngọc áp chân ngà
dưới trời ban sơ lộng lẫy
khi cặp đùi hồng đưa tơ
đầy nhịp con tim mê đại
lung nghiêng dốc môi ngập bờ
ta du tử em sông hồ

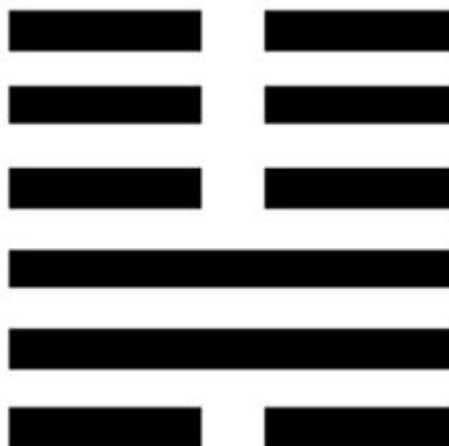
5. bầu trời dưới sấm

quẻ **đại tráng** (năng lực lớn)

sấm nổi lên trời hạ thấp
trời bao dung thơ bao dung
biết bao sấm sét hãi hùng
được gói vào thơ đầu đó
biết bao tú lệ tinh anh
được gói vào trong lá cỏ

6 .trong đất cây mọc

quẻ **thăng** (vươn lên)

trong lòng đất	có mầm cây
điều ca thâm	không ai hay
trong lòng đất	có rừng cây
như có mùa xuân	trong đất
như có mùa thu	trong mây
đời mọc lên	dâng nắng đầy

7. đầm cạn nước

quẻ **khôn** (nguy)

nước trong đầm chảy đi đâu
đầm như chua từng sóng sánh
nằm ôm khô cạn mà đau
và cây xanh bị vây khôn
rũ rượi tan hương nát màu
những bông hoa lặn về đâu

8. gió theo gió

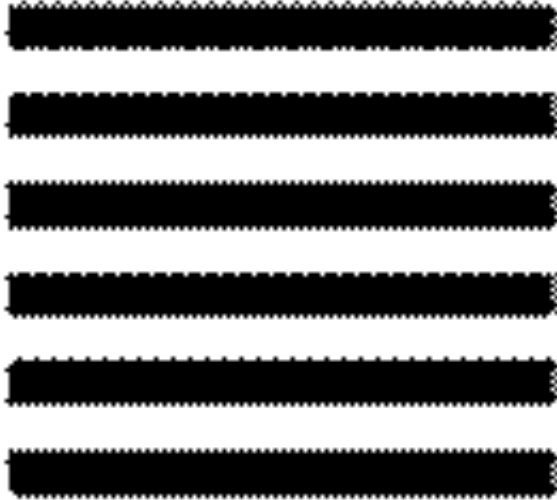

quẻ **tôn** (thuận)

tự thả mình đi như gió
và ném mình vào lãng du
ai không là người ở trọ
và ân ái với hư vô
tự thả mình đi như gió
mà nghe bụi cũng giang hồ

II.

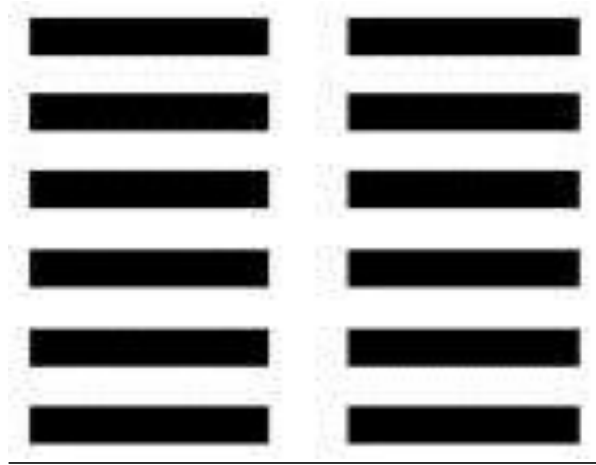
1. nguồn

què càn (sáng tạo)

ta chơi với nước và cát
mỗi ban mai tắm nắng hồng
ta vận quanh hông lau trắng
và khô ta căng cánh cung
ta khoác ta nghìn đêm thắm
và lấp lánh một dòng sông

2. nàng

quẻ **khôn** (chuyển hóa)

ai đứng yên

ngiêng bóng tháp

ai bước đi

lướt dáng thuyền

ai nằm ngủ

cánh hoa nghiêng

người vào đền

uống sương đêm

nơi cửa hẹp

của u huyền

cánh hồng mở

vào cõi thiêng

3. mưa và sấm

quẻ **truân** (khởi đầu)

mưa rền sấm sấm rền mưa
không gian oằn mình run rẩy
rừng hoang vu n ú i â m u
đất đầm đìa sông đăm đuối
âm âm sấm ào ào mưa
mất dấu người đi săn rồi

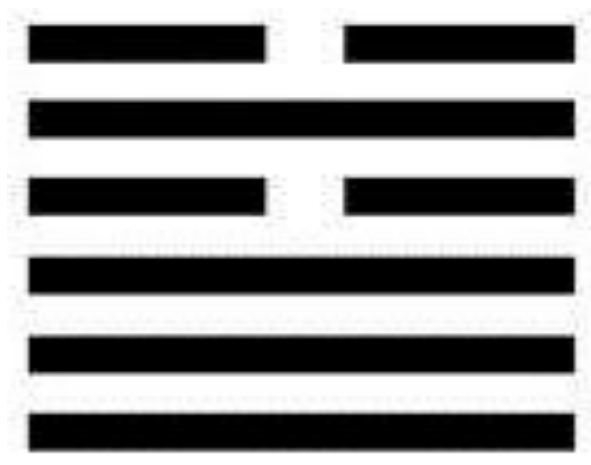
4. non và suối

quẻ **mông** (trẻ dại)

muôn năm núi chơi làm núi
ngồi lặng yên ngồi lặng yên
mà say mê một con suối
thân lượn lờ dáng ngả nghiêng
đôi bờ thơ m mũi cỏ mới
non là thần suối là tiên

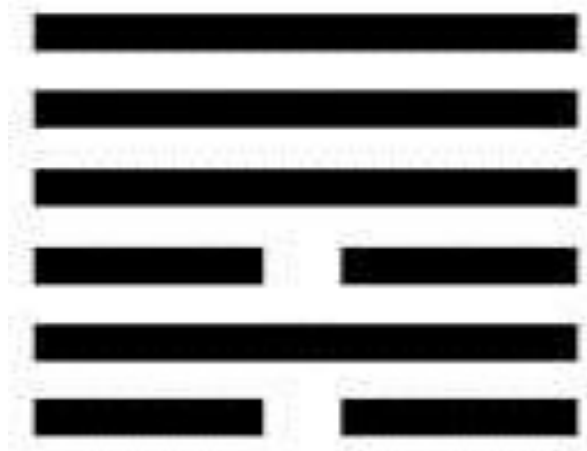
5. mưa và trời

quẻ **nhu** (chờ đợi)

bên bờ cát trên đồng khô
ta chờ như người thương nhớ
nơi đầm lầy nơi máu đổ
ta chờ như người trông mưa
như chờ bạn hiền chuốc rượu
như trong hố thẳm ta chờ

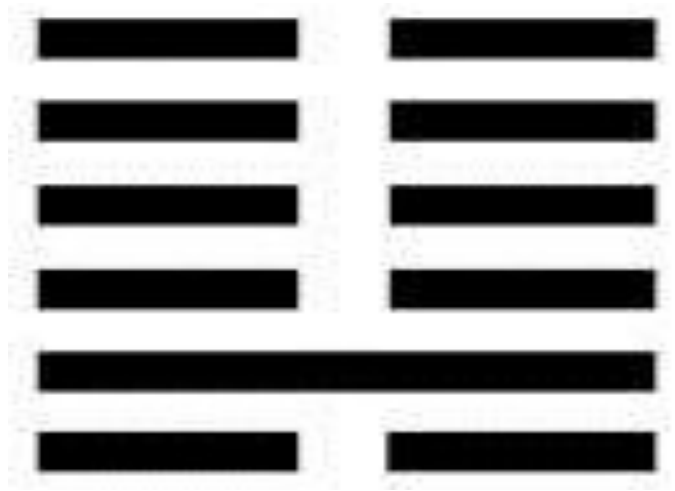
6. trời u ám mưa

quẻ **tụng** (tranh tụng)

c ó k h i b à u t r ờ i u á m
t ụ a m ộ t h ồ n m a n h i ễ u n h ư ơ n g
c ỏ c â y b i ế n h ì n h h o ả n g l o ạ n
t ư n g g i ố b ụi t r ậ n t h ư h ù n g
k h i n ư ớ c k h ồ n g c ồ n á n h s á n g
n ú i g i ấ u m ặ t n g ườ i q u a y l ư n g

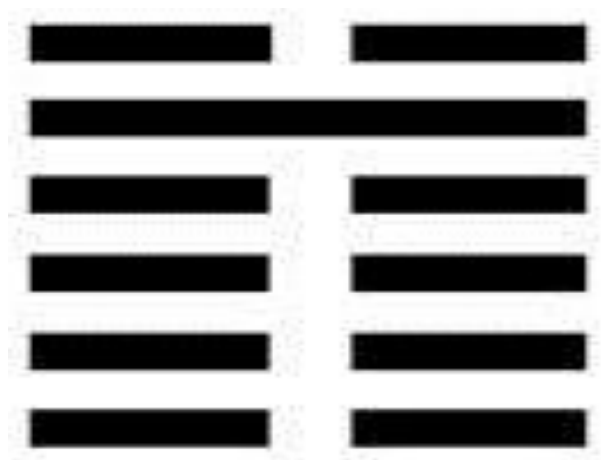
7. nàng và sông

quẻ **sur** (đẫn đầu)

đất chín mọng	mùa phương phi
gió đang lắng	sóng thâm thì
sớm mai hồng	nàng đang tới
nước soi bóng	b ờ m ê l i
sông thả người tiên lên cát	
cánh đào bay	mỗi bước đi

8. mưa và đất

quẻ tĩ (gần bó)

mưa đến đây mưa đến đây
và mưa mang theo điệu hát
mưa còn bay đất còn ngậy
ai như đại ai như say
ngực nàng mọng môi mưa đầy
nàng một cỗi mưa nghìn tay

NHẬT CHIÊU